

Rodina Petra Běla

Román ze života českých farmářů v Nebraska.

Cesta v pravém slova smyslu visela jen na kořenech stromů. Oddech jsem si, když mezi námi a řekou objevoval se široký prostranství beze stromů a s nízkým jen lískovým a dubovým podrostem.

Nemohl jsem odtrhnout oči od široce rozléte řeky. Vzduch byl čistý, a jen když lehounce zaválo od řeky, zapáchovalo do bahna. Na indigově obloze třásl se stříbrné plamínky hvězd a nad temně zelenými, obilnými pahorky vynořovala se měsíční záře. Na rozlehlém, jak se zdálo, prostranství mezi pahorky a řekou hořelo před plátnými stany několik ohňů, páslí se koně a pobíhali lidé.

"To jsou Indiáni," pravil Karel. "Snad už zítra je uvidíte, nebude-li řeka pro ně příliš rozvodněná. Brod řekou je nebezpečný; koně se unaví; na dně valí se neustále drobný písek, a zastaví-li se kůň anebo člověk při brodu, zanáší se jim nohy pískem jako aněhovu závějí. Mimo to — podívejte se tamhle na ten strom, ležící uprostřed řeky — tříz písečitého dna množství ostrých suků z takových pochovaných velikánů. Ocitne-li se kůň mezi nimi, rozpáče si břicho." V prostřed řeky, patrně na mlčíně, opravdu ležel strom, jehož černé větve šnily z vody jako zebra mamuti kostry.

Dva tři větší ohně plápolaly při samém kraji řeky. Jejich odlesk zabíhal ostrým jazykem daleko do zrcadla temné hladiny, a tam, kde voda proudila bystřeji, nebo nad mlčínou šlechala se v drobné vlny, jiskřil se šupinami a hrál černě žhanými stíny. Záhy však ostrov, porostlý vysokým a hustým lesem, zamlouval nám i obraz i právě vyšlý měsíc, jehož bledé světlo rozlilo se po mírné kukuřičném svahu nad námi. Jeli jsme ve stínu ostrova. Po cestě ve světlém prostoru proti nám eváhal jezdec. Za okamžik také on se ocitl ve stínu ostrova, tak že jsme ho mohli teprve rozeznat, když už dojížděl k nám.

Karel zastavil. Také jezdec stanul těsně vedle našeho povozu a nachýlil se v sedle, dívaje se nám upjatě do tváře. "Ach, to jsi ty, Charlie? Vždyť jsem si myslel, že tě potkám! Právě se vracím od vás; řekl mi, že někoho přivezeš. Kdo je to?"

— Dobrý přítel. Podejte si ruku. To je Victor Lavallo, — pravil Karel, seznamuje mě s cizincem.

To byl tedy Victor Lavallo, bratr Innonoši. Člověk, v němž podával si ruku vřelost a zájem; polo rudoch a polo běloch, ale spíše rudoch, neboť evropského při něm nebylo nic, nežli hustý, jako smola černý a kučeravý plnovous. Jeho rýsy — orličí nos, vysedlé líni kosti, hluboké a tmavé oči i jeho bronzová pleť prozrazovaly Indiána. Oděn byl v šedivě kazajce z jelení kůže, na huňatých prsou rozbalené, s mudličkovými třásněmi na dolním lemu a na všech rukávů i kožených, do vysokých bot zastrčených spodků. Na zádech houpala se tuu přehozená puška. Na hlavě měl šedivý širák jako Karel. — Seděl nenuceně na svém malém indiánském koni, špičky bot maje v ohromných dřevěných střemenech.

"Tedy jsi byl u nás. Zvát nás na pohřeb, vid?" pravil Karel měke.

— Ty už to víš? — A kdo ti to řekl?"

"Dr. Van Linden. Dnes jsme se s ním setkali."

— Dr. Van Linden! — divil se Lavallo. — Pověz, jak to řekl. Mne na tom záleží."

"Litoval Innonoši. A ještě více, že ji nemohl pomoci. Litoval také dítěte, kdyby bylo zůstalo na živě, byl by se ho byl ujal. Kida myslíš, že jest otec dítěte?"

Victor Lavallo díval se před sebe, jako by neposlouchal. Po dlouhém mlčení upřel zrak na Karla a tákal se: "Položil jsi tu otázku také — dru. Van Lindenovi?" Hlas Lavallovů zněl při tom řezavě a sice a slova pronášel tak zvolna, jako by tázanému chtěl dáti dosti času, aby o jejich smyslu mohl přemýšlet. Uhodil jsem ihned, kam bje. Karel však odpověděl prostoduhé:

— Ovšem! Přiznám se... "A co řekl?" tákal se rudoch tímž hlasem.

— Že to nemohl vypátrat. —

"Dobrá. Řekni mu tedy, že to vypátrám já a potom že mu to povím. Víš jen tolik, že otec dítěte je běloch. Mám někoho v podezření, ba mám jistotu, ačkoliv jsem nemohl zvědět, co se za posledních šest měsíců s Innonoši dělo, protože jsem se toulal za lohem v Dakotě. Avšak vše posud neuzrála pro mou pomstu. Nepřišel jsem k vám, abych vás pozval na pohřeb. Pochoval jsem Innonoši i s dítětem ten večer po její smrti a odbyl si zármutek i hořkost tak chvilu raději beze svědků, před nimiž bych se byl mohl přenášlet a původce sestřiny smrti jmenovat. Přišel jsem vám to oznámit jen jako dobrým známým. Kdybych svědce Innonošiina jmenoval, připravil bych se o polovici ne-li o celou rozkoš, jakou nalézám přemýšleje o své pomstě. Nemohu zapřít v sobě Indiána a viš dobře, že Indián mlčí, ale — nezapomíná."

Karel uznal za dobré umlknout o tom a tákal se Lavalla, kam jede, jelikož brod přes Niobraru byl nejdáleko před ostrovem. Lavallo vysvětlil, že hledá, kde rozlív řeky jede křídla a tedy mlčí.

Karel po té dal se s rudochem do hovoru jazykem indiánským, jakým mluví kmen Ponka, z něhož pocházela Lavallova matka. Patrně byla řeč o mně, protože Lavallo díval se na mne a dobrácky se usmíval.

Odpověděl Karlovi anglicky: S největší radostí. Přijedu si proň, jakmile řeka opadne a vezmu ho s sebou mezi Indiány. Rádi ho uvidím, zvláště až jím řeknu, že je to tvůj známý. Umíte jezdit na koni?" tákal se mně.

Bohužel jsem neuměl. Jako malý chlapec jsem se někdy vyvířil na krávu, když jsem ji hnal z pastvy. Na koně jsem se nikdy nedostal. Rampouch mě učil pouze vozit se po lidech, a když jsem už to skoro uměl, musil jsem pryč. "Nevadí," pravil Karel. "Než řeka opadne, naučíte se sedět v sedle. Dáme vám zatím sestřina koně; je krotký, poslušný a nepláší se. Má jen jednu vadu — dává se do běhu, jakmile cítí, že kladete nohu do třemene. Buďte třeba, a byste se naučil rychle se naň vyvířovat. Postavíte si ho podle plotu, nu a to ostatní už půjde samo."

Victor Lavallo rozloučil se s námi a odklusal. Odešli jsme se poněkud od řeky a sjížděli do roviny, poseté farmami, za nimiž směrem ke břehu černaly se měsícem ozářené křoviny a lesy.

"Nepozoroval jste," pravil jsem Karlovi, "že Lavallo má v podezření dra. Van Lindena?"

— Hm! Možná, že máte pravdu, ale nic mně po tom není. —

"Jak to? Vždyť tu přece běží o štěstí vaší sestry!" řekl jsem. Ale už mne to mrzelo.

— Rozumíte mně, — pravil Karel pohnutým hlasem, — pravím-li, že mně po tom nic není, pravím také že záslady. Jako nikomu nedovolím — ani ne svým rodičům — aby se pleťli mezi mne a Bessie, nebudu se pleťti já mezi doktora a sestru. Anežka je dost stará, aby věděla, co činí. Ať si jde každý svou cestou. Slyšel jste, že se s Bessie rozešla, straně trochu rodičům proti mně. Mimo to pouhé podezření proti dru. Van Lindenovi v mých očích nestačí. Na základě podezření já nikdy nikoho neodsouduji. Victor Lavallo je dobrý člověk, ale je to — Indián. —

"Budš tedy. Avšak dovolte mně ještě jednu otázku. Nepřiznáváte svým rodičům vůbec ani poradního práva?"

— Ne. Aspoň ne u sebe. Všechnu těžkou práci na farmě obstarávám já, a to již od té doby, jakmile jsem byl dost vysoký vsáhnout na křeče pluhu. Za to mně rodiče vyslovili nedůvěru svou svlátní závěti. Chyba tedy není, jak vidíte, na mé straně a proto hodlám jednat, jak mně samému bude líto. Avšak hleďte — už jsem doma. —

Pani Bělová.
Farmářské obydlí, před kterým jsme se zastavili, měla dvě křídla, s uichá přední, jednatřetové, stále pracující k cestě sloužila na sklad smlešeného zboží, jaké jdu nejvíce na odbyt na venkově, zatím co druhého, zadního předěl, dvoupa-

trového, s vyhlídkou na tři strany: do poli, na dvůr a do sadu, za nímž prostíral se vysoký, až k řece táhounel se les, užíváno bylo vesměs za obydlí. Prostranný dvůr v podobě pravidelného čtverce, k cestě otevřeného, končil protějším k obydlí vysokou, hustými prkny zabedněnou ohradou, protékanou čistým, neširokým potokem a pinou bouští a stromů. Byla to "obora" s parkem jelenů, chycených a darovaných Victorem Lavallem Anežce Bělové. Za oborou podél řeky prostíralo se ostatním drátem obehnané pastvisko, kde stále potulovalo se několik koní a stádo hovézího i vepřového dobytka. Hustý les u řeky, z jehož středu množství cedrových velikánů, ovinutých girlandami divoké révy, čnělo jako růžové keře ze záhona květin, poskytovalo za parných letních dní útulku pasoucím se zvířatům. Třetí, zastavenou stranou dvora tvořila řada hospodářských budov, mezi nimiž a obydlím křídla se nízká, roubená chaloupka s drnovou střechou. Bylo to původní obydlí rodiny Bělových, tak zvaný drůák, s jakým každý osadník na dalekém západě začínal. Kde byl nedostatek dříví, vystavily se zde ze silných drnových ploten — několik trámů vzdáky se sehnalo na krov. Udupaná země byla podlahou, prkna na zaražených do ní kolečích stolem i stoličkami a palanda ložem. K dřevníku v nejbližším městě koupila se pouze hotová okna a rámy. Bývala to mnohdy jen díra, podobná spíše brlohu nežli lidskému obydlí, ale přece jen to byl — domov. A v zimě bylo tam aspoň teplo a v létě příjemný chlad.

Když jsme příjžděli, byla okna dolního patra ještě osvětlena. Dvěře u kuchyně, jak se náš povoz zastavil, hned se otevřely. Vyšla z nich vysoká postava Petra Běla a za ní nižší ženská postava Karlovy matky. Předběhla svého muže o několik kroků a stanula před vozem se svislými rukama, tak nějak kroteče a bázlivě, jako by si netroufala.

"To je naše maminka," pravil Karel, když jsme byli oba vystoupili z bryček. Řekl to nějak měke, tak že mně to na něho připadalo až cizí. Ovšem, bylo nyní potřeba ušlapávat cestičku k jejímu srdci, když byl opět navázal s tou, kterou mluvil přívět, "aby s jeho matkou žila pod jednou střechou."

Pani Bělová odpověděla rovněž s dojemnou až něhou ve hlase: "Tak, tak, děti, to jsem ráda, že jste už doma. Pojďte, pojďte, večeře už bude pomalu vstydla. Tatínek sám vypáhne mesty. Nestarej se o to, Karle — vím, že máš hlad."

Petr Běl potřásl mně srdečně rukou — Karlovi na pozdrav pokynul pouze hlavou a přistoupil k prostrádkům, aby vypřáhl potah. Karel mu však zabránil: "Nechte toho, tatínku! Proč se o to staráte? Vždyť víte, že to dělávají vdáky sám."

— Nu, když opět musí být po tvém, tedy si to udělej sám, — pravil Petr Běl durdivě, ale bez hněvu. Odeházeli jsme do stavení.

"Kde máte zavazadla?" tákal se mne Petr Běl, náhle se zastaviv. "Že jste je zapomněl ve voze!" dodal kráčeje zpátky k bryčce.

— Nevzal jsem s sebou nic, než co mám na sobě; a tihle v kapse dvě knihy. Na tři čtyři dni, naprovyše na týden nestálo mně za to bráti s sebou cokoli. — Petr Běl dal se do hluchého směchu: "A to myslíte, že vás tak brzo pustíme? Co vás napadá? Jednou za celý věk se vidíme, a tu se otočíte na podpatku a zase odejdete, ne? Aspoň do zimy u nás zůstánete. Zítra vám dám z našeho skladu farmářský oděv, jaký má Karel, a tihle tu pavnůčku" — při tom ukázal se lertovným opovržením na můj oděv — "i perka vám schováme. Za tři dny byste byl bez nich. Budete se někde prodírat houštinami anebo se toulat po přerůch a bez pořádných bot stípane vás chřestěš. Zbytečně byste udělal Rampouchovi radost."

Pani Bělová došlo do toho také svůj protest. Teprve když jsme vešli do domu, mohl jsem si ji řádně prohlédnouti. Byla skoro drobná postava. Pamatoval jsem se na ni jako ve snách. Rodiče měli mluvívali o ní jako o bezké ženě. A skutečně rozeznával jsem v jejího ustaraném, skoro zádušném obličejí stopy bývalé krásy. Činila na mne dojem takové české maminky, která má na starosti několik dětí, a je stále o ně ve strachu.

Měla pro mne otázku za otázkou, divila se, že mně z domu pustili samotného. Vypytávala se na každou podrobnost a konečně chtěla i vědět, mám-li známost s nějakým děvčetem.

"Co je ti po tom, stará!" napomínal Petr.

— Je mně po tom, — odpověděla, — on teď bude náš. Mne to zajímá, a viš, že s naším Karlem není žádná řeč. —

Řekl jsem, že jsem měl známosti mnoho, ale že žádná za nic nestála. Vypravoval jsem poslední zkušenost s Měmi Plamínkovou. Dívala se na mne soustrastně, ale když viděla, že mně srdce zrovna nekrvácí, obličej se jí rozjasnil. "Snad u nás se vám podaří nějakou nalézt," dodala, "škoda, že naše Anežka už je zadaná! Měl jste přijeti dříve."

(Pokračováno.)
Těm, jichž se to týká: Není-li žádného jednatele na místě, kde bydlíte, pro onen proslulý lék domáčí Dra. Petra Hoboka, dopište ihned na Dr. Petr Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill., a dostanete si plně podrobnosti stran jejich léku a jak ho obdržeti. Jejich adresa je 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Čl. příživcům časopisu našeho oznamujeme, že p. Fr. Štoký, 3450 Itaska ul., St. Louis, Mo., jest našim oprávněným jednatelem a kolektorem. Vyznačuje zároveň veškeré záležitosti Pokroku Západu se týkající. Krajané mohou se na něho vždy s důvěrou obrátiti. —f—

Ohnivzdorné pokladny.
Material a zpracování to nejlepší.

Pokladna 24 1/2 palce vysoká, 18 1/2 p. široká a 17 p. hluboká. Váží 300 liber.
Cena ..... \$21.00.
Prostřední pokladny všech možných velikostí za ceny rovněž. Rozpočty pošleme za darmo na požádání obratem poštou.
Přijte si pro ná katalogy obrátit jej zdarma a vyplněno.

U. S. MAIL ORDER HOUSE,
Marshall bou. & 21st St.
CHICAGO, ILLINOIS.

Spolehlivé pojištění na život
za skutečnou cenu u

WOODMEN of the WORLD
(Dřevaři Světa)
české tábory v Omaze a South Omaze.

Bez léku a bez nože
vyléčí nemoce osteopatické.

Dr. M. E. DONOHUE
603 New Brandeis Bldg.,
OMAHA, NEB.
Navštivte jej neb dopište mu. 35řf

Zdarma
100 balíčků Conkey's Lice Powder (prášek proti hmyzu) a 100 knižka o drůběhách (Poultry Book). Požádáte kteréhokoli z těchto otehotníků: S. H. Steward, 119 N. 16 St., Omaha, Neb.; C. M. Janspek, schuyler, Neb.; Dwight J. Best, David City, Neb.; R. H. Shover, Lincoln, Neb. 42řf

James G. Kinsler,
..PRÁVNÍK..
692-694 Brandeis Bldg., Omaha.
Tel. Douglas 374. 35řf

Ghas. H. Stiller
vlastní vzorné zařízení
HOSTINEC
na rohu 13. a Howard ul.
Má na skladě vždy nejlepší importované doutníky i domácí vína a likéry.
Storazv ležák vždy na čepu.
Chutný zákusek vždy po ruce.
Zastavte se na jednu.

J. V. KAŠPAR
vlastní
Metzova síň a restaurace
1245-47 Již. 13. ul. Omaha.
TEL. DOUGLAS 717.

Výborná česká kuchyně a čistě postele, výboru Metzov ležák, dobré české doutníky a prvá třídy liboviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

Příroda vyhojí nemoce!

K vyhojení nemocí, jako reumatismu, neduhů žatečních, žaludečních a vřbec všech jiných, potřebovalo se již za starých časů v Čechách vod minerálních. Dle uznání lékařského a odporučení sta nemocných, kteří byli vyléčeni, jest **minerální voda v Excelsior Springs** nejlepší zde v Americe. Zaslánu tuto léčivou vodu v pětgalonových plucarech expracem za \$1.50. Expressní zásilka Vás mnoho nestojí. Na příklad do Cedar Rapids, Ia., anebo do Omaha, Neb., stojí odtud 83 centů. Doplate si o cenu a podrobnosti. Ustanovíme dobrého a spolehlivého člověka v každé osadě jako jednatele. 60x18

SALT SEA WATER CO., Excelsior Springs, Mo.

Uložte své peníze v nové krajině.

Uložte své peníze do farem a pozemků — do pozemků, jichž oena vstupuje. Miliony akrů vytečených pozemků za nízké ceny a na mírné podmínky v Dakotách, Montaně, Idaho a Washingtoně podél rozšířeného Pacifického pobřeží na

CHICAGO MILWAUKEE & ST. PAUL DRÁZE.

Nová města podél této linie vzrůstají velmi rychle a poskytují výjimečně dobrou příležitost pro dělníky, obchodníky a kapitalisty. Lemon, Hettenger a Bowman, nová města v Dakotách, založená teprve před šesti měsíci, mají nyní asi 500 obyvatel. Píšte nám ještě dnes o brožuru — zdarma na požádání — pojednávající o výtečné této příležitosti podél nové linie. Výpravy hledatelů domovin na všechna místa na této linii první a třetí úterý každého měsíce. 46řf

F. A. NASH, generální západní jednatel,
1524 Farnam St., Omaha, Neb.

TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, jejíž výhradní rozest'atelé jsou
Atlas Wine and Liquor Co.,
VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI
659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách. **JOHN J. FLORIAN,** cestující jednatel.

Riley Brothers Co.

VELKOOBCHODNÍCI
Likéry a doutníky
Old Military Rye --- Diamond R Rye
N. B. Archer Bourbon
1118 Farnam St. OMAHA.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvoukřídlových poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun nosnosti:

Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$52.50 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, která označena jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách. Další správy podávají generální jednatelé: **A. SCHUMACHER & CO.,** No 7. S. Gay St., Baltimore, Md. **H. CLAUSENIUS & Co.,** 95 Deadborn St., Chicago, Ill. aneb jejich zástupci v zemi.

Osobám, řídícím povozy!

V této roční sezoně tratě pouliční dráhy jsou velmi hladké a kluzké, což přivoděno jest nynějším počasím a z té příčiny jest nemožno zastaviti káru ihned jako za jiných okolností. **PAMATUJTE,** že pouliční kára odkládná je pouze na tratě a že motorman nemůže se vyhnouti anebo zastaviti káru hned, když před ním ocitne se povoz.

Nespoléhejte se na motormana, že ochrání Vás před následky vlastní neopatrnosti — on mnohdy nemůže tak učiniti.

Pomozte nám zameziti úrazům.

OMAHA AND COUNCIL BLUFFS STREET RAILWAY COMPANY.

24řf